

Referat sammen med mangfoldige andre Sager. Derfor er det netop naarsomder er Tale ikke om Hensigtsmæssigheds- eller Duffelighedsgrunde, men om Rettsgrunde, at et Spørgsmaal kun kan finde sin rette Afgjorelse ved Domstolene, og at kun Domstolene i ethvert Tilfælde frembyde den fornødne Garanti, som Alle, der have Rettigheder, og leve i civile Retter, Samfund, maa vide sig beskyttede af. Det er Spørgsmaalet om dette store Princip, der her er blevet kastet ind under den alleruheldigste Synsvinkel, idet jeg selv har en fornemmelser af under denne Sag at være gaaet for langt i Anledning af dette Spørgsmaal. Jeg mener altsaa, at vi bør stemme den omhandlede Sætning i § 17 ud, og det saameget mere, som jeg navnlig ikke anerkender Betydningen af den Argumentation, som jeg synes, at den ærede Minister fornemmelig lagde Vægt paa, nemlig, at han vel ikke selv havde ansoet en saadan Undtagelse fra det almindelige Princip om Lands Lov og Ret for hensigtsmæssig, men at det, siden den nu engang var kommen ind i Folkethinget, var bedst, at vi lode den staa. Jeg mener tværtimod, at man skal lade den gaae ud her, ikke saameget for den enkelte Sags Skyld, som fordi det er urigtigt og efter min Mening usforvarligt at give et Præcedens med Hensyn til et saadant Spørgsmaal, og det lige saavel det vil komme til at foreligge til uforlignelig og alvorlig Afgjorelse under Forhold, hvort det har Krav paa den alvorligste Overveelse. Jeg skal ogsaa fremhæve, at medens Landsthinget, som i mange Henseender er saadanne Forhold, er uheldig stille, saa har det dog aldrig hidtil opgivet sin Ret til at være en Bogter for de store almindelige Principer, paa hvilke Samfundet hviler.

Marineministeren: Jeg skal kun gjentage, at ogsaa jeg, ligesom fra det første Dieblit, da jeg hevede min Stemme her i Thinget om denne Sag, har sagt, at jeg erkendte de store Principer. Jeg er altsaa forsaavidt fuldkommen enig med den ærede sidste Tale, og jeg betragter kun Bestemmelsen her i § 17 som en Undtagelse derfra i samme Retning, hvort der ved tidligere Love er skeet Undtagelse netop med Hensyn til Embedsmændene. For saavidt Afgjorelsen ved disse tidligere Love var

bleven henviist til Finansministeren, skal jeg bemærke, at det var Noget, som Forholdene dengang ganske naturlig førte med sig, idet der var Tale om Embedsmænd under flere forskellige Ministerier, og Afgjorelsen maatte henvises til een Mand, for at den kunde finde Sted paa samme Maade for de forskellige Embedsmænds Vedkommende.

Brock: Jeg skal heller ikke komme dybt ind paa de store almindelige Spørgsmaal som denne Sag, jo umagtelig kunde give Anledning til, thi dem ville vi jo sandsynligvis snart kunne komme ind paa ved Behandlingen af Forslaget til den almindelige Lovningslov. Jeg skal saameget mindre gjere det, som jeg ganske vist fra første Dieblit af har forstaaet den ærede Marineminister saaledes, at han med Hensyn til Hovedprincippet er fuldkommen enig med dem af Thingets Medlemmer, der have tilladt sig at stille det nu omhandlede Endringsforslag. I hvilken Grad den ærede Minister er enig med dem i saa Henseende, fremgaaer jo ogsaa tilstrækkeligt deraf, at det oprindelige Lovforslag ikke indeholdt nogen som helst Bestemmelse, hvorefter det skulde negtes Domstolene at stille Ministeriet og de paagældende Embeder imellem, eller hvorefter overhovedet Lovens Anvendelse skulde kunne undrages fra Domstolenes Kjenndelse. Men netop derfor forekommer det mig uforlignelig, at det er besynderligt, at den høit ærede Minister gjør saaa stærk Modstand imod, at hvad det ved Behandlingen i det andet Thing er kommet ind i Lovforslaget, nu atter ved Landsthingets Vidsomhed kommer til igjen at gaae ud, og det saameget mere, som det jo vistnok allerede er tilstrækkeligt oplyst, at den paagældende Bestemmelse i det andet Thing kun er kommen ind som en Consequens af en Afstemning under Forslaget til den almindelige Lovningslov. Naar man sammenligner den tilsvarende Bestemmelse i Forslaget til den almindelige Lovningslov, saaledes som dette nu foreligger vedtaget ved 2den Behandling af Folkethinget med Bestemmelsen i § 17, som det her foreliggende Lovforslag, saa ser der dog imidlertid en overordentlig stor Uoverensstemmelse. Efter Borteringen under Forslaget til den almindelige